

Дело С-348/06 Р

Комисия на Европейските общности срещу Marie-Claude Girardot

„Обжалване — Срочно нает служител — Иск за обезщетение —
Загуба на възможност за назначаване — Действителна и сигурна
вреда — Определяне на размера на обезщетението за вреди“

Заклучение на генералния адвокат г-н Р. Mengozzi, представено на 22 ноември 2007 г.	I - 836
Решение на Съда (трети състав) от 21 февруари 2008 г.	I - 863

Резюме на решението

- 1. Длъжностни лица — Жалба — Неограничена компетентност — Обезщетение за имуществената вреда от загубата на възможност поради неправомерно отхвърляне на кандидатура
(член 91, параграф 1 от Правилника за длъжностните лица)*

2. *Обжалване — Правни основания — Обикновено повторение на правните основания и доводите, изложени пред Първоинстанционния съд — Недопустимост (член 225 ЕО; член 58 от Статута на Съда; член 112, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Съда)*

1. Когато е сезиран със спор от финансов характер по смисъла на член 91, параграф 1 от Правилника, Първоинстанционният съд разполага с неограничена компетентност, в рамките на която е оправомощен, ако е необходимо, да осъди служебно ответната страна да заплати обезщетение за причинените по нейна вина вреди и в такъв случай, като вземе предвид всички обстоятелства по делото, да оцени претърпяната вреда *ex aequo et bono*. Освен това, след като установи наличието на вреда, Първоинстанционният съд единствен е компетентен да прецени — в границите на искането и стига да спазва задължението за мотивиране — начина и размера на обезщетяване на тази вреда.

очакваното възнаграждение и действително полученото възнаграждение, а след това да се прецени под формата на процент възможността, която този служител е имал да бъде назначен, за да се претегли тази загуба, по необходимост предполага общностният съд да се основе върху редица хипотези от несигурно естество, които обаче са част от суверенната преценка на фактите от Първоинстанционния съд и от свободата на преценка, с която той разполага.

(вж. точки 45, 58, 59, 61, 62, 64 и 72—74)

В това отношение, що се отнася до определянето на размера на обезщетението за вредата, претърпяна от срочно нает служител, чиято кандидатура е била неправомерно отхвърлена, поради загубата на възможност за назначаване в определена общностна институция, прилагането на метода, който е възприет в националното право на множество държави и се основава на критерия за загубата на възнаграждение и според който следва да се установи разликата между

2. От член 225 ЕО, член 58, първа алинея от Статута на Съда и член 112, параграф 1, буква в) от Процедурния правилник на Съда е видно, че жалбата трябва точно да посочва пороците на решението, чиято отмяна се иска, както и правните доводи, с които по специфичен начин се подкрепя това искане.

На това изискване не отговаря жалбата, с която се цели не само да се посочи наличието на грешки при прилагане на правото, които евентуално опорочават обосновката на Първоинстанционния съд в обжалваното съдебно решение, а да се постави под въпрос преценката на фактите, направена от тази юрисдикция в решението с цел определяне на размера на обезщетението за вредата, като се повтарят изложените

в първоинстанционното производство доводи, от една страна, и се прави позоваване на доказателства, за които се твърди, че са нови, от друга.

(вж. точки 88 и 91)